קֹהֶלֶת

דִּבְרֵי קֹהֶלֶת בֶּן־דָּוִד מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ הֲבֵל הֲבָלִים א ב
אָמַר קֹהֶלֶת הֲבֵל הֲבָלִים הַכֹּל הָבֶל׃ מַה־יִּתְרוֹן לָאָדָם ג
בְּכָל־עֲמָלוֹ שֶׁיַּעֲמֹל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃ דּוֹר הֹלֵךְ וְדוֹר בָּא ד
וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמָדֶת׃ וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשָּׁמֶשׁ וְאֶל־ ה
מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זוֹרֵחַ הוּא שָׁם׃ הוֹלֵךְ אֶל־דָּרוֹם וְסוֹבֵב ו
אֶל־צָפוֹן סוֹבֵב ׀ סֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ וְעַל־סְבִיבֹתָיו שָׁב
הָרוּחַ׃ כָּל־הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל־הַיָּם וְהַיָּם אֵינֶנּוּ מָלֵא ז
אֶל־מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הֹלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לָלָכֶת׃ כָּל־ ח
הַדְּבָרִים יְגֵעִים לֹא־יוּכַל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא־תִשְׂבַּע עַיִן
לִרְאוֹת וְלֹא־תִמָּלֵא אֹזֶן מִשְּׁמֹעַ׃ מַה־שֶּׁהָיָה הוּא שֶׁיִּהְיֶה ט
וּמַה־שֶּׁנַּעֲשָׂה הוּא שֶׁיֵּעָשֶׂה וְאֵין כָּל־חָדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃
יֵשׁ דָּבָר שֶׁיֹּאמַר רְאֵה־זֶה חָדָשׁ הוּא כְּבָר הָיָה לְעֹלָמִים י
אֲשֶׁר הָיָה מִלְּפָנֵנוּ׃ אֵין זִכְרוֹן לָרִאשֹׁנִים וְגַם לָאַחֲרֹנִים יא
שֶׁיִּהְיוּ לֹא־יִהְיֶה לָהֶם זִכָּרוֹן עִם שֶׁיִּהְיוּ לָאַחֲרֹנָה׃

א

1 די ווערטער פון קהֶלֶת דעם זון פון דודן, דעם מלך
אין ירושָלַיִם.

2 נישטיקייט פון נישטיקייטן, זאָגט קהלת,
נישטיקייט פון נישטיקייטן, אַלץ איז נישטיקייט.

3 וואָס פאַר אַ נוץ האָט דער מענטש פון זיין גאַנצער מי
וואָס ער מיט זיך אונטער דער זון?

4 אַ דָור פאַרגייט, און אַ דָור קומט,
און די ערד באַשטייט אייביק.

5 און די זון גייט אויף, און די זון גייט אונטער,
און יאָגט צו איר אָרט אַווו זי גייט אויף.

6 דער ווינט גייט קיין דָרום,
און פאַרדרייט זיך קיין צפון,
רונד אַרום, רונד אַרום גייט ער,
און צו זיינע געדרייען קערט זיך אום דער ווינט.

7 אַלע טייכן גייען צום ים,
און דער ים ווערט ניט פול;
צו דעם אָרט וווהין די טייכן גייען,
אַהין גייען זיי ווידער.

8 אַלע ווערטער ווערן מיד,
קיין מענטש קען עס ניט אַרויסרעדן;
דאָס אויג קען זיך ניט אָנקוקן זאַט,
און דאָס אויער קען זיך ניט אָנהערן פול.

9 וואָס איז געווען דאָס וועט זיין,
און וואָס איז געשען דאָס וועט געשען,
און ניטאָ קיין נייס אונטער דער זון.

10 פאַראַן אַ זאַך וואָס מע זאָגט דערויף:
זע, דאָס איז אַ נייס;
איז עס שוין געווען אין אַלטע צייטן
וואָס זיינען געווען פאַר אונדז.

11 ניטאָ קיין זַכר פון די פריערדיקע,
און פון די שפּעטערדיקע וואָס וועלן ערשט זיין,
אויך פון זיי וועט קיין זַכר ניט זיין,
צווישן די וואָס וועלן זיין נאָך שפּעטער.

יב יג אֲנִי קֹהֶלֶת הָיִיתִי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלָֽם׃ וְנָתַתִּי
אֶת־לִבִּי לִדְרוֹשׁ וְלָתוּר בַּחָכְמָה עַל כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת
הַשָּׁמָיִם הוּא ׀ עִנְיַן רָע נָתַן אֱלֹהִים לִבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת
יד בּֽוֹ׃ רָאִיתִי אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה
טו הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת רֽוּחַ׃ מְעֻוָּת לֹא־יוּכַל לִתְקֹן וְחֶסְרוֹן
טז לֹא־יוּכַל לְהִמָּנֽוֹת׃ דִּבַּרְתִּי אֲנִי עִם־לִבִּי לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה
הִגְדַּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חָכְמָה עַל כָּל־אֲשֶׁר־הָיָה לְפָנַי עַל־
יז יְרוּשָׁלָם וְלִבִּי רָאָה הַרְבֵּה חָכְמָה וָדָֽעַת׃ וָאֶתְּנָה לִבִּי
לָדַעַת חָכְמָה וְדַעַת הוֹלֵלוֹת וְשִׂכְלוּת יָדַעְתִּי שֶׁגַּם־זֶה הוּא
יח רַעְיוֹן רֽוּחַ׃ כִּי בְּרֹב חָכְמָה רָב־כָּעַס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף
מַכְאֽוֹב׃

ב

א אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי לְכָה־נָּא אֲנַסְּכָה בְשִׂמְחָה וּרְאֵה בְטוֹב
ב וְהִנֵּה גַם־הוּא הָֽבֶל׃ לִשְׂחוֹק אָמַרְתִּי מְהוֹלָל וּלְשִׂמְחָה
ג מַה־זֹּה עֹשָֽׂה׃ תַּרְתִּי בְלִבִּי לִמְשׁוֹךְ בַּיַּיִן אֶת־בְּשָׂרִי וְלִבִּי
נֹהֵג בַּֽחָכְמָה וְלֶאֱחֹז בְּסִכְלוּת עַד אֲשֶׁר־אֶרְאֶה אֵי־זֶה
טוֹב לִבְנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם מִסְפַּר יְמֵי
ד חַיֵּיהֶֽם׃ הִגְדַּלְתִּי מַעֲשָׂי בָּנִיתִי לִי בָּתִּים נָטַעְתִּי לִי כְּרָמִֽים׃
ה עָשִׂיתִי לִי גַּנּוֹת וּפַרְדֵּסִים וְנָטַעְתִּי בָהֶם עֵץ כָּל־פֶּֽרִי׃
ו עָשִׂיתִי לִי בְּרֵכוֹת מָיִם לְהַשְׁקוֹת מֵהֶם יַעַר צוֹמֵחַ עֵצִֽים׃
ז קָנִיתִי עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת וּבְנֵי־בַיִת הָיָה לִי גַּם מִקְנֶה בָקָר
ח וָצֹאן הַרְבֵּה הָיָה לִי מִכֹּל שֶׁהָיוּ לְפָנַי בִּירוּשָׁלָֽם׃ כָּנַסְתִּי
לִי גַּם־כֶּסֶף וְזָהָב וּסְגֻלַּת מְלָכִים וְהַמְּדִינוֹת עָשִׂיתִי לִי
ט שָׁרִים וְשָׁרוֹת וְתַעֲנוּגֹת בְּנֵי הָאָדָם שִׁדָּה וְשִׁדּֽוֹת׃ וְגָדַלְתִּי
וְהוֹסַפְתִּי מִכֹּל שֶׁהָיָה לְפָנַי בִּירוּשָׁלָם אַף חָכְמָתִי עָמְדָה
י לִּֽי׃ וְכֹל אֲשֶׁר שָׁאֲלוּ עֵינַי לֹא אָצַלְתִּי מֵהֶם לֹא־מָנַעְתִּי
אֶת־לִבִּי מִכָּל־שִׂמְחָה כִּֽי־לִבִּי שָׂמֵחַ מִכָּל־עֲמָלִי וְזֶה־הָיָה

ב, ג׳ בס״א עד | אשר אראה

12 איך קהלת בין געווען אַ מלך איבער ישראל אין
ירושָלַיִם. 13 און איך האָב אָפּגעגעבן מיין האַרץ צו זוכן
און צו פאָרשן מיט חכמה וועגן אַלץ וואָס געשעט אונטער
די הימלען. דאָס איז אַ שלעכטער ענין וואָס גאָט האָט
געגעבן די מענטשנקינדער, זיך צו פאַרנעמען דערמיט.
14 איך האָב געזען אַלע טועכישן וואָס ווערן געטאָן אונטער
דער זון, ערשט אַלץ איז נישטיקייט און ווינטיאָגעניש;
15 אַ קרומקייט וואָס מע קען ניט אויסגלייכן, און אַ פעלער
וואָס קען ניט גוט געמאַכט ווערן.
16 איך האָב געטענהט מיט מיין האַרצן אַזוי צו זאָגן:
אָט האָב איך געהאַט חכמה גרעסער און מער איידער
אַלע וואָס זיינען געווען פאַר מיר אין ירושָלַיִם, און מיין
האַרץ האָט געזען פיל חכמה און קענטשאַפט. 17 און
איך האָב אָפּגעגעבן מיין האַרץ צו פאַרשטיין חכמה,
אויך פאַרשטיין משוגעת און נאַרישקייט—בין איך געוואָר
געוואָרן אַז דאָס אויך איז ווינטיאָגעניש.
18 וואָרום אין פיל חכמה איז פיל פאַרדראָס,
און מערט מען קענטשאַפט, מערט מען ווייטאָק.

ב

1 איך האָב געזאָגט ביי מיר אין האַרצן: קום אַקאָרשט,
לאָמיך דיך פרוון מיט פרייד, און האָב וווילטאָג;
ערשט דאָס אויך איז נישטיקייט. 2 אויף געלעכטער האָב
איך געזאָגט: עס איז משוגע; און אויף פרייד: וואָס טוט זי
אויף? 3 איך האָב אויסגעקלערט ביי מיר אין האַרצן צו פאַרציען מיין לייב מיט וויין, אַז אי מיין האַרץ זאָל זיך
פירן מיט חכמה, אי איך זאָל מיך האַלטן אָן נאַרישקייט, ביז איך וועל זען וואָס איז בעסער פאַר די מענטשנקינדער
אַז זיי זאָלן טאָן אונטערן הימל אין די געציילטע טעג פון זייער לעבן. 4 איך האָב מיר אויפגעטאָן גרויסע זאַכן; איך
האָב מיר געבויט הייזער, איך האָב מיר געפלאַנצט וויינגערטנער; 5 איך האָב מיר געמאַכט גערטנער און סעדער און
איינגעפלאַנצט אין זיי ביימער פון אַלערליי פירות. 6 איך האָב מיר געמאַכט וואַסערטייכן אָנצוטרינקען פון זיי דעם
וואַקסיקן וואַלד וואָס שפּראָצט מיט ביימער. 7 איך האָב איינגעקויפט קנעכט און דינסטן, און הויזגעבאָרענע האָב איך
געהאַט; אויך אַן אייגנס פון רינדער און שאָף אַ סך האָב איך געהאַט, מער פון אַלע וואָס זיינען געווען פאַר מיר אין
ירושָלַיִם. 8 איך האָב מיר אָנגעזאַמלט אויך זילבער און גאָלד, און שאַצן פון מלכים און מדינות. איך האָב מיר אײַנ
געשאַפט זינגערס און זינגערינס, און תענוגים פון מענטשנקינדער, ווייבער אויף ווייבער. 9 און איך בין געווען גרעסער
און האָב פאַרמאָגט מער פון אַלע וואָס זיינען געווען פאַר מיר אין ירושָלַיִם; אויך איז מיין חכמה מיר ביינגעשטאַנען.
10 און וואָס נאָר מיינע אויגן האָבן פאַרלאַנגט, האָב איך פון זיי ניט געמינערט; איך האָב ניט פאַרמיטן מיין האַרץ פון
קיין פרייד, ווייל מיין האַרץ האָט זיך געפרייט מיט מיין גאַנצער מי, וואָרום דאָס איז געווען מיין חלק פון מיין